

ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE

Právo na začlenění: hlas, který je slyšet

Článek 4 (Právo na ochranu): Vlády jednotlivých zemí mají odpovědnost za to, že práva dětí jsou dodržována, respektována a naplňována v praxi. Když stát ratifikuje Úmluvu o právech dítěte, zaváže se k revizi svého právního systému. To zahrnuje také přizpůsobení sociálního systému, právního řádu, zdravotní péče a vzdělávacího systému zájmům dětí. Vlády jsou povinny přijmout potřebné kroky k tomu, aby byly základní standardy obsažené v této úmluvě dodržovány. Všichni musí pomoci rodinám ochraňovat děti a vytvářet pro ně kreativní prostředí.

Článek 12 (Respekt k názoru dětí): Pokud dospělí dělají rozhodnutí, které ovlivňují životy dětí, mají děti právo se k tomuto rozhodnutí vyjádřit a k jejich názoru by mělo být přihlíženo.

Článek 13 (Svoboda vyjádření): Děti mají právo si vyměňovat a sdílet informace, pokud povaha těchto informací neubližuje jejich vývoji. Děti mají povinnost respektovat práva, reputaci a svobodu ostatních. Právo svobodně vyjadřovat své názory zahrnuje i různé způsoby vyjádření se - od slovního popisu, písemného či malířského projevu.

Článek 14 (Svoboda ve výběru náboženství a myšlenkového směru): Děti mají právo věřit a přiklánět se k tomu, co je jim blízké, mohou praktikovat náboženské zvyky, pokud tím neomezují svobodu druhých lidí. Rodiče by měli své děti vést a poskytovat jim etické a morální rady při rozhodování v těchto otázkách. Náboženské skupiny z celého světa vyjadřují podporu Úmluvě o právech dítěte, která nijak neomezuje rodiče v tom, aby děti vychovávali ve své víře. Na druhé straně Úmluva o právech dítěte zmiňuje, že s tím, jak dítě roste a vytváří si vlastní názor, má právo přijmout vlastní postoj k náboženským tradicím a hodnotám, ve kterých vyrůstalo. Úmluva podporuje děti, aby přemýšlely o svém kulturním zázemí, ale zároveň podotýká, že každý má právo praktikovat své kulturní a náboženské tradice.

Článek 15 (Svoboda shromažďování se): Děti mají právo se setkávat a vytvářet organizace a zájmové skupiny, pokud tím nenarušují práva ostatních lidí.

Článek 16 (Právo na soukromí): Děti mají právo na soukromí. Právní řád by je měl ochraňovat před útoky na jejich čest, proti jejich dobré pověsti, proti jejich rodině či domovu.

Článek 17 (Svobodný přístup k informacím): Děti mají právo na informace, které jsou důležité pro zachování jejich zdraví a kvality života. Zástupci států by měli dbát na to, aby média - rádia, televize, tištěná média i internetové servery - poskytovala dětem informace, které jsou jim srozumitelné, a vyhýbala se obsahu, který může zasáhnout do práv dětí. Média by měla vydávat zprávy a informace také v jazyku, kterým hovoří minoritní skupiny obyvatel. Každé dítě musí mít přístup k dětským knihám.